

[Tholstrup.]

jo ikke jagt på den gode, sportslige façon, som jagt bør være. Her myrder man løs, og så er det måske oven i købet på denne tid af året magre fugle, der ikke er kød på. Det vil altså sige, at det er en ganske meningsløs nedskydning, der finder sted, men den skete indtil i går i tusindvis af tilfælde. De fuglevenner, som sætter pris på at se levende fugle, er sikkert i dag den højtærede landbrugsminister meget taknemlige for hans forbud.

Den samme taknemlighed kan jeg ikke give udtryk for overfor pressen, som jo også er repræsenteret her i folketinget, selvom de sidder på et niveau lidt højere end vi andre. Der er næsten ingen aviser, der bringer denne meddelelse. Foreligger der et eller andet tilfælde af dyrplageri, er halen hugget af en hund, eller er der tale om en kort lænke på 1½ m, som der stod om i går, kan man læse det i alle aviser med tospaltet overskrift, men der bringes ikke meddelelse om, at man nu har fredet dykænder, en meget nyttig meddelelse at få spredt, for ellers kan strandjægere igen i dag og i morgen gå ud og skyde ænder, idet de ikke har set noget forbud. Jeg synes ærlig talt, pressen skulle have taget sig af dette med samme glæde, som jeg gør det her, have hilst den fredning, der blev iværksat i går.

Jeg vil altså hermed sige tak til ministeren for dette initiativ og støtte lovforslaget.

Landbrugsministeren (Smørum): Jeg takker samtlige ærede ordførere for det villige tilsagn om at medvirke til lovforslagets gennemførelse. De betragtninger, som nogle af ordførerne har gjort gældende med hensyn til det ønskelige i at få foretaget andre ændringer i jagtloven, skal jeg lade gå videre til jagtorganisationerne; så bliver der måske mulighed for at komme et skridt videre i den retning, de ærede ordførere ønskede, næste gang loven kommer til revision. Jeg håber, vi kan gennemføre disse ikke særlig vidtgående ændringer, uden at vi behøver at sende lovforslaget til udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fremskaffelse af indenlandske brændselsmaterialer.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1787; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3016).

Lovforslaget sattes til forhandling.

M. Larsen: Det foreliggende lovforslag er diametralt modsat sine forgængere, der alle tog sigte på at øge forbruget af indenlandsk brændsel, medens dette stiler imod en begrænsning. Det er imidlertid rigtigt at begrænse forbruget nu, så der levnes en vis reserve til eventuelt kommende onde tider. Under de to verdenskrige er der tyndet slemt ud i vor indenlandske brændselsbeholdning. Mange moser er gravet helt op, så brændselsreserven i tørv er ret minimal. Af brunkul er der en del tilbage endnu, sikkert mere end man har kendskab til. Dette brændstof regnedes der tidligere næsten slet ikke med. Nu er det imidlertid interessant at se, hvordan vor industri og vore store værker har lært at udnytte dette brændstof, endda i en sådan grad, at det kan konkurrere med udenlandsk brændsel med de nuværende priser.

Jeg skal her nævne et eksempel fra et af vore nyeste værker, Skærbækværket. Forleden havde jeg lejlighed til sammen med direktøren at gennemgå værkets brændselsforbrug. Værket har været i gang i ca. 2½ år, og siden det gik i drift, er der pr. søgn køredag brugt ca. 600 t brunkul. Denne brunkulsmasse er af den allerringeste kvalitet og købes for tiden for 14 kr. pr. t, leveret over en distance på ca. 50 km. Denne pris levner dog både producent og vognmand en rimelig fortjeneste. Under fyring med dette brunkul tilføres ca. 15 pct. udenlandsk brændsel. Denne blanding har placeret Skærbækværket blandt de allerbilligste, til tider det billigst producerende værk i hele landet, ca. 3½ øre i brændselsudgift pr. kWh. Det er et smukt resultat, der her er kommet ud af brunkulfyring, og vi ser gerne, at man fortsat kan købe samme ringe, men billige kvalitet i brunkul. De ligger kun ca. 5 m under jordens overflade og almindeligvis i vandfrie lag. Jeg erkender dog gerne det rigtige i, at der økonomiseres med vore brændselsreserver,